

Hra na vítr

Bronislava Kabelková, DiS.

Cíl: rozvoj pohybových dovedností (chůze, běh, změny rychlosti, pohyby se šátkem); být při ohleduplný k ostatním; vytváření povědomí o podzimním počasí (vánek, vítr, vichřice); rozvoj sluchového vnímání (rozlišení výšky tónů, tempa)

Věk: 3-7 let

Pomůcky: šátky nebo stuhy

Postup:

Motivace: „Dnes si zahrajeme na vítr.“

Povíme si, jaký může být vítr – vánek, vítr, vichřice.

Paní učitelka hraje na klavír, tempo mění dle potřeby (vánek - pomalé tempo, vichřice - rychlé tempo).

- hraje na vysoké tóny – děti představují vánek – lehce vlají s šátkem.
- hraje na střední tóny – děti jsou vítr – vlají s šátkem, chodí.
- hraje na hluboké tóny – děti jsou vichřice – prudce vlají s šátkem, běhají.

Ze začátku vede paní učitelka děti slovním doprovodem, po seznámení s hrou děti volí pohyby dle klavíru.

Hudba utichne – děti leží, odpočívají. Paní učitelka prochází s šátkem mezi dětmi, vlaje nad nimi – je vítr. Koho se paní učitelka šátkem dotkne, řekne jí, kde to bylo např. na zádech, na vláskách...

Zkušenosti s realizací: Hra na vítr je dětmi velmi oblíbená.

Lze ji doplnit:

- v úvodu logopedickým cvičením – foukání do papírových mráčků, na prst apod.
- na závěr: „Co viděl vítr?“ Děti vymýšlí, co mohl vítr vidět např. střechy, domy, maminku. Děti mohou také namalovat, co viděl vítr.

Zdroje:

Vlastní inspirace a zkušenosti.